

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., a Mgr. Petra Pospíšila v právní věci žalobců: a) **V. P.**, b) **M. P.**, c) **M. Š.**, všech právně zastoupených JUDr. Janem Paroulkem, advokátem se sídlem Blansko, Čelakovského 6, proti žalovanému: **Městskému úřadu Letovice**, se sídlem Letovice, Masarykovo nám. 210/19, právně zast. JUDr. Petrem Fialou, advokátem advokátní kanceláře Fiala, Tejkal a partneři, advokátní kancelář, s. r. o., se sídlem Brno, Helfertova 2040/13, o žalobě ze dne 15. 12. 2014 na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, spočívajícím ve vydání kolaudačního souhlasu dne 20. 12. 2012, sp. zn. MLE/09958/12/DO, č.j. MLE/10639/12/OVŽP, k užívání hasičské zbrojnice včetně vodovodní přípojky, kanalizační přípojky, parc. č. 156, v k.ú. Lazinov, provedené podle stavebního povolení ze dne 17. 3. 2010,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobcům a), b), c) **s e v r a c í** z účtu Krajského soudu v Brně zaplacený soudní poplatek v celkové výši 6 000 Kč, a to k rukám jejich právního zástupce JUDr. Jana Paroulka ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

[1] Krajský soud v Brně obdržel dne 15. 12. 2014 žalobu na ochranu před nezákonným zásahem podle § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), již se žalobci dožadovali, aby soud deklaroval, že kolaudační souhlas vydaný stavebním úřadem Městského úřadu Letovice dne 20. 12. 2012, sp. zn. MLE/09958/12/DO, č.j. MLE/10639/12/OVŽP, pro stavbu hasičské zbrojnice v obci Lazinov, je nezákonným zásahem.

[2] Rozporovaný kolaudační souhlas byl vydán k užívání hasičské zbrojnice, včetně vodovodní přípojky, kanalizační přípojky, na pozemku st. p.č. 156 v k. ú. Lazinov, provedených podle stavebního povolení ze dne 17. 3. 2010, č.j. MLE/02271/10/OVŽP. Stavba bezprostředně sousedí s nemovitostmi (pozemek a rodinný dům) ve vlastnictví žalobců a byla určena pro Sbor dobrovolných hasičů. Závěrečná kontrolní prohlídka stavby

byla provedena dne 20. 12. 2012, přičemž bylo konstatováno, že stavba byla dokončena a závady ani nedodělky nebyly zjištěny (§ 122 odst. 3 zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „stavební zákon“). Stavební úřad proto vydal kolaudační souhlas s užíváním stavby. Stavební úřad také poučil účastníky řízení o tom, že kolaudační souhlas není správním rozhodnutím (§ 122 odst. 4 stavebního zákona), a proto se nelze proti němu odvolat.

[3] Žalobci, jako vlastníci sousedního rodinného domu č. p. X v k.ú. Lazinov, podali dne 23. 1. 2013 návrh na zrušení kolaudačního souhlasu (podnět k provedení přezkumného řízení) ke Krajskému úřadu Jihomoravského kraje (dále též jen „krajský úřad“). Krajský úřad dne 11. 2. 2013, č.j. JMK 17206/2013, sdělil, že k vyřízení podnětu není věcně příslušný, neboť dle § 156 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), je k provedení eventuálního přezkumného řízení příslušný ten orgán, který je vydal či učinil. Podání žalobců proto k vyřízení postoupil usnesením ze dne 8. 2. 2013, č.j. JMK 17202/2013 (poznačeným do spisu) žalovanému a žalobce o tom vyrozuměl.

[4] Žalovaný postoupené podání žalobců obdržel dne 19. 2. 2013 a vyjádřil se k němu sdělením ze dne 6. 3. 2013, č.j. MLE/02240/13/OVŽP. Uvedl v něm, že podání žalobců se týkalo návrhu na zrušení kolaudačního souhlasu vydaného stavebním úřadem žalovaného dne 20. 12. 2012, č.j. MLE/10639/12/OVŽP, pro stavbu hasičské zbrojnice v obci Lazinov. Podatelé namítali rozpor s právními předpisy, především se stavebním zákonem. Žalovaný k výtkám zaujal následující stanovisko: při závěrečné kontrolní prohlídce bylo postupováno ve smyslu § 122 odst. 3 stavebního zákona, tedy byl zkoumán soulad provedení stavby s vydaným povolením na stavbu, dodržení obecných požadavků na výstavbu, zda stavba nebude ohrožovat život a veřejné zdraví, bezpečnost anebo životní prostředí a dále, zda se na stavbě nevyskytují závady bránící bezpečnému užívání nebo není dán rozpor se závaznými stanovisky. V rámci místního šetření bylo zjištěno, že stavba byla dokončena a oproti schválené projektové dokumentaci byly zjištěny jednak drobné změny uvnitř stavby (změny zakresleny v projektové dokumentaci skutečného provedení stavby, které stavební úřad odsouhlasil, neboť nevyžadovaly zvláštní řízení) a jednak výrazná změna v podobě venkovního schodiště, které bylo realizováno z druhé boční strany stavby hasičské zbrojnice. Důvodem byly nevyhovující základací podmínky (podloží z tekutých písků a vyvěrající podzemní voda) v místě původního návrhu, zjištěné až při provádění stavby. Stav byl zaznamenán do stavebního deníku a byl jediným důvodem pro změnu umístění části stavby. Schodiště bylo nutné umístit a provést na druhé straně objektu, což bylo zaznamenáno do projektové dokumentace skutečného provedení stavby. Jelikož jde o stavební prvek poskládaný z prefabrikovaných dílů, který svou povahou, stavem i umístěním na terén v několikametrové vzdálenosti od sousedního pozemku (oplocení) nenarušuje okolí stavby a nikoho neohrožuje, posoudil stavební úřad tuto změnu jako nepodstatnou, bez nutnosti vedení samostatného správního řízení o změně stavby před dokončením. K námitce umístění šachty ve vjezdu k nemovitosti č.p. 82 stavební úřad uvedl, že tato se nachází na obecním pozemku, mohou ji přejíždět vozidla do nosnosti 12,5 t a není umístěna na komunikační přípojce k vjezdu žalobců. Přístup k jejich bráně vede přes obecní pozemek a vybudování vjezdu bylo provedeno bez povolení obce. K chodníku před hasičskou zbrojnicí stavební úřad uvedl, že tato část stavby - zpevnění přístupových cest skutečně nebyla součástí projektové dokumentace pro objekt hasičské zbrojnice a stavební úřad se bude touto skutečností dále zabývat. Nemůže však být důvodem zrušení kolaudačního souhlasu. Elektropřípojka navržená

v projektové dokumentaci nebyla předmětem závěrečné kontrolní prohlídky stavby (kolaudace) a nebyla ani uvedena v kolaudačním souhlasu. Přípojka nebyla provedena z důvodu nedodržení termínu dodavatelem E.ON, proto byla řešena nadzemním provizorním přívodem. Legálnost i kapacita byla doložena smlouvou s příslušným dodavatelem. Po dokončení nového připojení bude i tato část stavby znovu posouzena z hlediska bezpečného užívání. Stavební úřad neshledal žádné závady bránící bezpečnému užívání stavby ani rozpor se závaznými stanovisky dotčených správních orgánů. Neshledal tak důvodným podnět k zahájení přezkumného řízení a ani důvod pro zrušení kolaudačního souhlasu.

II. Žaloba a její doplnění

[5] V nyní posuzované žalobě, podané u Krajského soudu v Brně dne 15. 12. 2014, žalobce uvedl, že problematický kolaudační souhlas k užívání hasičské zbrojnice byl vydán stavebním úřadem dne 20. 12. 2012. Jelikož byli žalobci, jako vlastníci sousedního rodinného domu č.p. X v k.ú. Lazinov, vydáním kolaudačního souhlasu zkráceni na svých právech, jsou aktivně legitimováni k podání předmětné žaloby. V důsledku provedení stavby a její kolaudace byla žalobcům narušena pohoda bydlení, je jim bráněno v bezproblémovém přístupu k domu, umístěním schodiště na opačné straně objektu (než bylo v původně schválené projektové dokumentaci) dochází k narušování soukromí žalobců, zejména v době konání soukromých oslav v hasičské zbrojnici je slyšet hluk. Kolaudační souhlas, jenž nezákonně zasáhl do práv žalobců, neměl být v uvedené podobě vůbec vydán, postupem stavebního úřadu tak byl porušen zákon.

[6] Dne 23. 1. 2013 žalobci podali u Krajského úřadu Jihomoravského kraje návrh na zrušení kolaudačního souhlasu.

[7] Již před vydáním kolaudačního souhlasu žalobci stížností upozorňovali stavební úřad na provádění stavby v rozporu s projektovou dokumentací. Šlo o umístění šachty ve vjezdu k nemovitosti žalobců a o budování chodníku u bočního vjezdu k jejich nemovitosti, jenž nebyly součástí projektové dokumentace. Zbudováním chodníku se zhoršil přístup žalobců k nemovitosti, neboť obrubníky nebyly dostatečně sklopeny, což komplikuje přejezd přes ně. Rodinný dům žalobců byl zkolaudován dne 6. 1. 1987 a boční vjezd k němu byl vybudován ještě před tím. Je využíván přes 27 let a tvrzení stavebního úřadu, že vjezd byl vybudován bez stavebního povolení, není pravdivé.

[8] Zcela rozporné s projektovou dokumentací je podle žalobců venkovní přístupové schodiště k hasičské zbrojnici. Dle schválené projektové dokumentace mělo být vybudováno vpravo (při čelním pohledu na stavbu), avšak realizováno bylo na opačné straně – vlevo (při čelním pohledu na stavbu). Tento rozpor byl kolaudačním rozhodnutím zcela ignorován a nebyl zhojen. Dle investora měly být důvodem změny nevyhovující základací podmínky v původním umístění schodiště. Stavební úřad k tomu jen účelově a v rozporu se zákonem uvedl, že tato změna nenarušuje okolí, nikoho neohrožuje, a proto podle něho jde o změnu nepodstatnou, bez nutnosti vést o ní správní řízení (o změně stavby před dokončením). Podle žalobců však měl stavebník požádat o změnu stavby před jejím dokončením a mělo být vyvoláno nové stavební řízení, k čemuž nedošlo. Bylo tak nezákonně zasaženo do práv žalobců. Z uvedených důvodů žalobci navrhli, aby soud deklaroval, že vydaný kolaudační souhlas je nezákonný.

[9] Závěrem žalobci namítali, že Sdělení žalovaného ze dne 6. 3. 2013 (k jejich návrhu ze dne 23. 1. 2013 na zrušení kolaudačního souhlasu), není rozhodnutím ve věci, neboť neobsahuje formální náležitosti dle § 68 správního řádu. Nebyl tak naplněn pojem „rozhodnutí“ v materiálním smyslu, byť šlo o akt v neprospěch účastníků řízení. Lhůta 15 měsíců pro vypořádání se s návrhem na přezkum (ve smyslu § 122 odst. 3 stavebního zákona) uplynula marně, v této lhůtě žalobci neobdrželi žádné rozhodnutí správního orgánu. Teprve v říjnu 2014 se žalobci, jako osoby neznalé práva, dozvěděli o možnosti podat žalobu na ochranu před nezákonným zásahem. Dle žalobců tak byly všechny lhůty k ochraně jejich práv zachovány.

[10] Na výzvu soudu k upřesnění doby, kdy se žalobci dozvěděli o nezákonném zásahu, žalobci v podání ze dne 12. 1. 2015 uvedli, že teprve při konzultaci s právním zástupcem dne 28. 10. 2014 se dozvěděli, že postup žalovaného je pro rozpor kolaudačního souhlasu s projektovou dokumentací nezákonný. Jako osoby neznalé práva v průběhu doby činili ve věci všechny nutné kroky, aby situaci zabránili, a proto mají za to, že lhůta pro podání předmětné žaloby byla zachována.

[11] V podání ze dne 12. 1. 2015 žalobci ještě uvedli, že po provedení kolaudační prohlídky stavby navštívil žalobce a) dne 27. 12. 2014 stavební úřad a pracovníky seznámil se skutečným stavem hasičárny (zkolaudováno bez řádné elektropřípojky, provizorní kabel tažen po chodníku bez řádné ochrany atd.), včetně předložení fotodokumentace. K užívání hasičské zbrojnice po kolaudaci žalobci uvedli, že nejintenzivněji je využívána ta její část, která slouží k pořádání kulturních a společenských akcí, k níž je přístup veden sporným venkovním schodištěm. Akce bývají intenzivní a mnohdy do ranních hodin a vedle výjezdů hasičské techniky jsou to právě tyto hlučné akce, kterými je významně rušena pohoda bydlení žalobců. Tento stav žalobci předvíдали již před zahájením výstavby objektu, a proto proti této stavbě, umístěné v zóně bydlení, aktivně vystupovali. Proto podali i správní žalobu ke Krajskému soudu v Brně, který rozsudkem ze dne 31. 7. 2012, č.j. 29 A 23/2010-54, zrušil rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 6. 1. 2010, č.j. JMK 151205/2009, kterým bylo potvrzeno prvostupňové rozhodnutí Městského úřadu Letovice o umístění stavby hasičské zbrojnice. I přes tento rozsudek došlo k realizaci stavby a její následné kolaudaci.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[12] Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 20. 2. 2015 uvedl, že má za to, že návrh byl podán zjevně opožděně, a proto by jej měl soud usnesením odmítnout.

[13] Z podané žaloby a sdělení žalobců ze dne 12. 1. 2015 je nesporné, že se žalobci nejpozději dne 23. 1. 2013 seznámili s kolaudačním souhlasem vydaným dne 20. 12. 2014, protože proti němu podali dne 23. 1. 2013 stížnost. Podle § 84 odst. 1 s.ř.s. musí být žaloba na ochranu před nezákonným zásahem podána ve lhůtě 2 měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Z uvedeného je zřejmé, že žalobci nepodali svůj návrh včas. Zmeškání lhůty nelze prominout (§ 84 odst. 2 s.ř.s.). Žalobci sice poukazují na to, že jsou osobami neznalými práva, ale neupřesnili, kdy v předmětné věci vyhledali právní pomoc advokáta. Tvzení o tom, že se o domnělé nezákonnosti kolaudačního souhlasu dozvěděli dne 28. 10. 2014, považuje žalovaný za sporné. Žalobci aktivně vyhledali pomoc ve věci hasičské zbrojnice nejpozději v r. 2012, protože rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze

dne 12. 12. 2012, č.j. JMK 128727/2012, jim bylo doručeno prostřednictvím právního zástupce JUDr. Jana Paroulka. Tentýž krajský úřad doručoval žalobcům prostřednictvím stejného advokáta i rozhodnutí ze dne 11. 7. 2013, č.j. JMK 80687/2013, a ze dne 14. 3. 2014, č.j. JMK 32629/2014. Je nesporné, že žalobci věc dlouhodobě a opakovaně konzultovali s osobou práva znalou a v několika řízeních se nechali touto osobou zastoupit.

[14] Podle žalovaného byl kolaudační souhlas vydán v souladu se stavebním zákonem a správním řádem, a to na základě řádně a dostatečně zjištěného stavu věci. Zkoumal, zda byla stavba provedena v souladu s vydaným stavebním povolením a podle ověřené projektové dokumentace, zda byly dodrženy požadavky na výstavbu, zda skutečné provedení stavby a její užívání nebude ohrožovat život a veřejné zdraví, život a zdraví zvířat, bezpečnost a životní prostředí. Na realizované stavbě neshledal závady bránící jejímu bezpečnému užívání, které by současně bránily vydání kolaudačního souhlasu (§ 122 odst. 4 stavebního zákona).

[15] Vliv stavby na pohodu bydlení žalobců, není otázkou, kterou by bylo možno, jako jednu z podmínek, zkoumat před vydáním kolaudačního souhlasu. Žalobcům není bráněno v přístupu k jejich nemovitosti. Stavební úřad nemohl předjímat, že hasičská zbrojnice poslouží ke konání soukromých oslav. Excesy v užívání a jejich četnost nejsou předmětem posuzování před vydáním kolaudačního souhlasu. Žalovaný nespatřuje souvislost mezi umístěním externího schodiště a hlukem z hasičské zbrojnice v průběhu konání soukromých oslav. Žalovaný s odkazem na průběh závěrečné kontrolní prohlídky, po seznámení se situací na místě samém, vzal v potaz negativní hydrologické podmínky, pro které bylo schodiště umístěno na druhou stranu objektu, a k žádosti stavebníka o změnu stavby před jejím dokončením vzal za prokázané, že vliv tohoto schodiště na okolí je marginální a nedotýká se účastníků stavebního řízení. Bylo-li by zde umístěováno schodiště dodatečně, nepodléhalo by územnímu ani stavebnímu řízení. Stavební úřad tak považoval umístění schodiště za zanedbatelnou změnu stavby, kterou schválil při závěrečné prohlídce. Přitom přihlédl i k obvyklému způsobu užívání, k němuž je stavba hasičské zbrojnice kolaudována.

[16] Žalovaný tedy soudu navrhl, aby rozhodl o odmítnutí žaloby.

IV. Replika žalobců

[17] Dne 25. 3. 2015 byla zdejšímu soudu doručena replika žalobců, jíž vyjádřili nesouhlas s tvrzeními žalovaného, uvedenými v jeho vyjádření k žalobě. Žalobci uvedli, že nikdo z nich není právně vzdělán, a nemohli tak ve věci poznat, že jde o nezákonný zásah. Zákonná lhůta 2 měsíců k podání žaloby byla dodržena, neboť jakmile se žalobci dozvěděli, že jde o nezákonný zásah, byla žaloba v této lhůtě podána. V této souvislosti žalobci upřesnili datum, kdy se dozvěděli o nezákonnosti kolaudačního souhlasu, a sice dne 29. 10. 2014 (v předchozím podání chybně uvedli 28. 10. 2014, který však připadá na státní svátek).

[18] Je pravdou, že žalobci se nechali zastoupit advokátní kanceláří JUDr. Jana Paroulka ve věci obnovy stavebního řízení poté, co Krajský soud v Brně zrušil rozsudkem ze dne 31. 7. 2012 územní rozhodnutí na stavbu hasičské zbrojnice, avšak zastupování v této věci nemělo souvislost s vydáním kolaudačního souhlasu.

[19] Žalobci dále zopakovali důležité body podané žaloby, ve znění doplňujícího podání ze dne 12. 1. 2015. Soudu navrhli, aby podané žalobě vyhověl.

V. Posouzení Krajským soudem v Brně

[20] Zdejší soud se v první řadě zabýval splněním podmínek řízení, přičemž dospěl k závěru, že o žalobě nemůže věcně jednat pro nedostatek podmínek řízení.

[21] Podle § 82 s. ř. s. se může každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásahem“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, domáhat u soudu žalobou ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný. V tomto typu žaloby musí tedy žalobce vymezit to, v čem spatřuje nezákonný zásah, jakož i správní orgán, který jej provedl. Účinky podané žaloby pak nastupují pouze ve vztahu k tvrzenému nezákonnému zásahu, který žalobce v žalobě označil.

[22] K jednotlivým znakům nezákonného zásahu lze odkázat např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005-65, ve kterém Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že ochrana podle § 82 a násl. s. ř. s. je důvodná tehdy, jsou-li, a to kumulativně, splněny následující podmínky: „*Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením ("zásahem" správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka), přičemž „zásah“ v širším smyslu nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí hrozit opakování „zásahu“ (6. podmínka). Není-li byt' jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout.*“

[23] Citovaný rozsudek považuje zdejší soud za použitelný pro danou věc i po změně úpravy řízení o ochraně před nezákonným zásahem nebo donucením správního orgánu, k níž došlo změnou soudního řádu správního s účinností od 1. 1. 2012 [srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2013, č. j. 2 Aps 5/2012-52, dle kterého „*Zákonodárce, počínaje dnem 1. 1. 2012, umožnil žalovat i jen na určení, že zásah byl nezákonný (čímž byla odstraněna shora uvedená 6. podmínka důvodnosti návrhu) a rozšířil podmínky přípustnosti žaloby tak, že žaloba je nepřipustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný (§ 85 s. ř. s.).*“]

[24] Nyní posuzovaný návrh na zahájení řízení žalobci označili jako žalobu podle § 82 s. ř. s. na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, spočívajícím ve vydání kolaudačního souhlasu dne 20. 12. 2012, sp. zn. MLE/09958/12/DO, č.j. MLE/10639/12/OVŽP, pro stavbu hasičské zbrojnice v obci Lazinov.

[25] Žalobu je třeba pro účely určení žalobního typu posuzovat podle jejího obsahu; pro soud je přitom závazný její petit (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 7. 2009, č. j. 7 Aps 2/2009-197). V této souvislosti zdejší soud neshledal vnitřního rozporu mezi obsahem žaloby a jejím petitem. Soud však zkoumal splnění dalších podmínek řízení, vázících se k předmětnému typu žaloby.

[26] Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2012, č.j. 2As 86/2010-76, „jsou souhlasy vydávané dle stavebního zákona, zejména dle § 96, § 106, § 122 a § 127, které stavební úřad výslovně či mlčky činí k ohlášení či oznámení, jsou jinými úkony dle části čtvrté správního řádu. Tyto souhlasy nejsou rozhodnutími ve smyslu § 65 s.ř.s.; soudní ochrana práv třetích osob je zaručena žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu dle § 82 s.ř.s.“.

[27] Z výše uvedeného vyplývá, že žalobci správně ve věci napadaného kolaudačního souhlasu užili typ správní žaloby na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu dle § 82 s.ř.s. a násl.

[28] Lhůtu pro podání předmětného typu žaloby upravuje § 84 odst. 1 s.ř.s., podle kterého musí být žaloba podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Podle § 84 odst. 2 s.ř.s. nelze zmeškání lhůty prominout.

[29] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2011, č.j. 5 Aps 5/2010-293, „je pro počátek běhu subjektivní dvouměsíční lhůty pro podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem (§ 84 odst. 1 s.ř.s.) rozhodný okamžik, kdy se žalobce dozvěděl o úkonu nebo nečinnosti správního orgánu, v nichž spatřuje nezákonný zásah. Okamžik, kdy žalobce nabyt přesvědčení, že tento úkon nebo nečinnost správního orgánu naplňuje veškeré znaky nezákonného zásahu, naopak není pro běh uvedené lhůty rozhodný“.

[30] V nyní posuzované věci žalobci již minimálně dne 23. 1. 2013 (jak sami uvedli v žalobě) považovali kolaudační souhlas za nezákonný, neboť proti němu brojili podáním ze dne 23. 1. 2013 u krajského úřadu a žádali jeho přezkoumání. Ve světle shora citovaného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pak na počátek běhu dvouměsíční lhůty k podání žaloby dle § 84 odst. 1 s.ř.s. již neměla vliv konzultace s advokátem (žalobci udávaná dne 29. 10. 2014), kde zřejmě zvolili i strategii k ochraně proti vydanému kolaudačnímu souhlasu. Z obsahu žaloby je zřejmé, že žalobci ani neuvažovali o podání žaloby přímo proti kolaudačnímu souhlasu, jako proti rozhodnutí ve smyslu § 65 s.ř.s., neboť věděli, že rozhodnutím v právním smyslu není (viz shora rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2012, č.j. 2As 86/2010-76). Proto správně zvolili žalobu na ochranu před nezákonným zásahem dle § 82 s.ř.s., avšak opožděně, protože dvouměsíční lhůta k podání této žaloby počala plynout nejpozději ode dne 23. 1. 2013 a před skutečným podáním žaloby ke zdejšímu soudu (dne 15. 12. 2014) již marně uplynula. Pro počátek běhu lhůty k podání žaloby je rozhodný okamžik, kdy se žalobci o sporném úkonu dozvěděli, nikoliv okamžik kdy nabyli přesvědčení, že tento úkon naplňuje všechny znaky nezákonného zásahu. Navíc podle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2013, č.j. 4 Aps 1/2013-25, „nelze argumentovat, že důsledky takového zásahu (zde územního souhlasu) nadále trvají“.

VI. Závěr

[31] Vzhledem k provedenému výkladu a ustálené judikatuře správních soudů, dospěl zdejší soud k závěru, že je třeba správní žalobu odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 84 odst. 1 s.ř.s. pro její opožděnost.

[32] O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.

[33] Podle § 10 odst. 1 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „z.s.p.“), soud vrátí poplatek z účtu soudu, jestliže jej zaplatil ten, kdo k tomu nebyl povinen. Podle § 10 odst. 3 věty třetí z.s.p. byl-li návrh na zahájení řízení odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Proto Krajský soud v Brně rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku v celkové výši 6.000,- Kč žalobcům (každý po 2 000 Kč), k rukám jejich zástupce JUDr. Jana Paroulka.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 22. listopadu 2016

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu
v.z. JUDr. Kateřina Mrázová, Ph.D.
členka senátu
(dle § 54 odst. 2 s.ř.s.)